

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Sanctuarium Crvcis Et Patientiae Crvcifixorum Et Crvciferorum

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, M.DC.XXXIV.

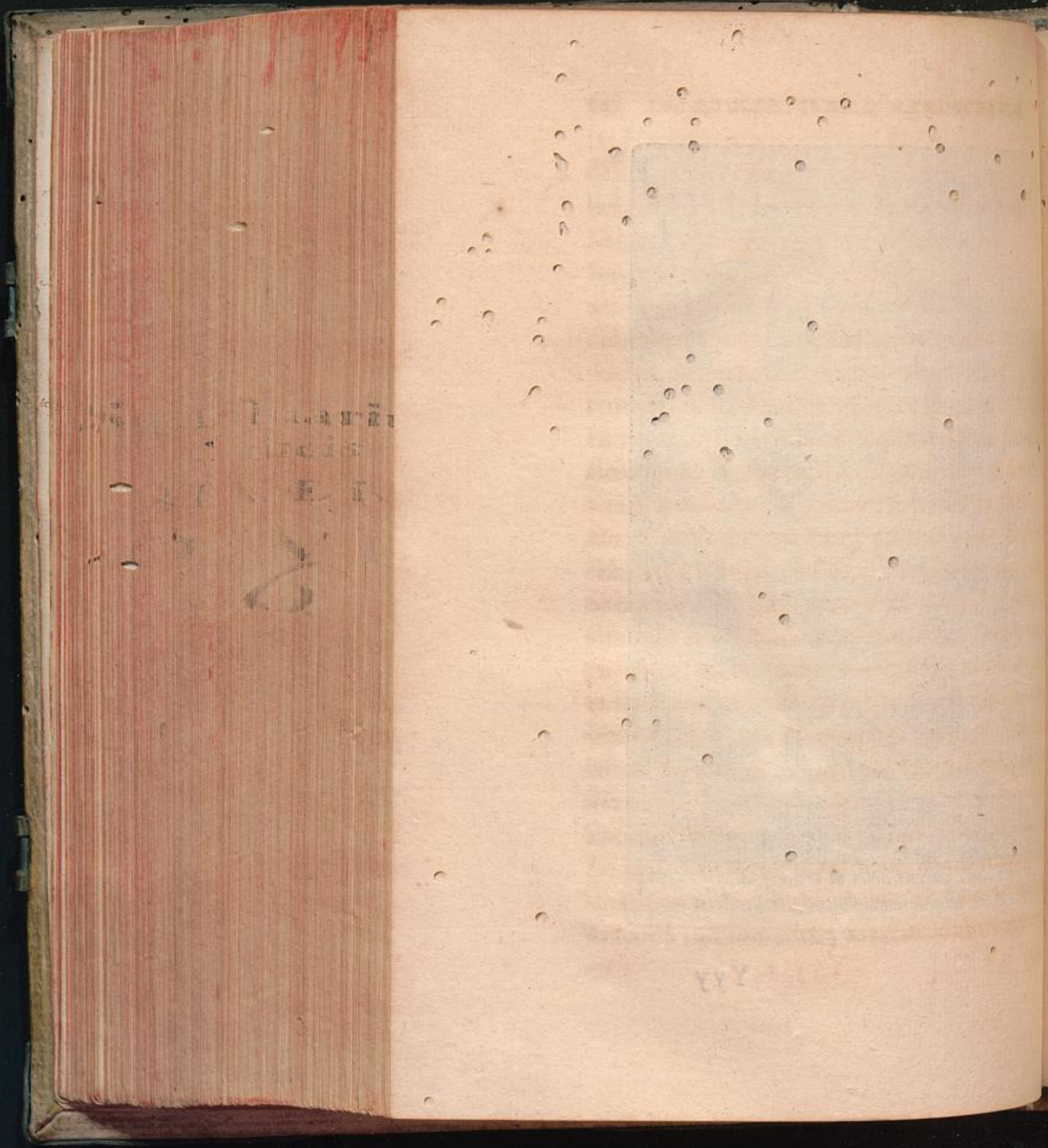
Emblematica Imago LIX. Theocliæ Et Calliopii Crvcifixi Explicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47616](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47616)

Non mihi, chara parens, dolet in cruce fundere vitam;
59. Sed, tua quod luctu saucio corda, dolet.

Yyy

44
I. A. R. H. E. I.
E. C. I. S.
E. I.

8

112

T
ha
Ma
tus
ue
era
ob
ci
&
or
re
bu
cel
su
ne
ra

THEOCLIAE ET CALLIOPHII

CRUCIFIXI

EXPLICATA.

ADERAT MARIA CHRISTO, aderat Ma-
 ter Filio, & quidem iuxta crucem stabat,
 ut simul cum prole sua passionem cru-
 cis subiret. Spectaculum non dissimile in
 hac effigie exhibetur. S. CALLIOPHII in Cilicia sub
 Maximo Praefecto, post varios diuersosque crucia-
 tus virgarum, neruorum, rotarum & ignium, in-
 uerso capite crucifixus est. Aderat eius mater, ad-
 erat tota pia & religiosa THEOCLIA, qua & valde
 obnixè rogauit, ut formâ inuersâ chara proles cru-
 ci affigeretur. MARIA prolem suam rectam genuit,
 & rectam caelo reddidit. THEOCLIA suam sobolem
 orientem fudit inuersam, inuersam caelo dedit, caelo
 remisit. Consonat dictis Sermone de Crucis laudi-
 bus D. Augustinus: *Tu semper reclusus, tu semper ex-*
celsum; nos secundum carnem filij hominis, qui principale
suum demisit in terram, cuius lapsus significatur specie ge-
nerationis humana: sic enim nascimur, ut proni in ter-
ram videamur effundi. Charæ proles amissio, dura pa-

Metaph.
Lipoman.
Martyrol.
Graeci.

Symplicita
 Maria
 Theoclia
 Artificum
 tolerantia
 propter
 amissam
 prolem

reptibus est. Crucem hanc sacratissima Virgo
 ad cuius imitationem calamitatem eandem
 nuq̄ deuota & pia THEOCLIA, cum in ipsius
 sentia, oculis & amplexibus amabilis proles in
 lum præmissa est. Discant inde parentes pro
 STI obsequio suarum prolium pretiosam iacturam
 facere, patienter ferre, liberaliter offerre. Audiam
 placet, THEOCLIAM apud Metaphrasten loquen-
 tem cum filio suo CALLIOPIO. *Beata ego, inquit,
 benedicite fructus ventris mei, quoniam ut Anna dixit
 sacrum munus Domino IESU CHRISTO; ut Sara
 li te Deo holocaustum gratum & acceptum Domino
 ficium. Hæc THEOCLIA, & post hæc amplexibus
 CALLIOPIVM, in eius amplexu spiritum suum Deo
 reddidit. Mystica Theoclia erat Melania Mar-
 Consulis filia, quæ cum, necdum humato marito
 prolem suam amisset, dixit, ut refert Hieronymus
 in Epist. ad Paulam: *Magis expedit tibi seruitura
 Domine, quia tanto me onere liberasti.**

CRUX THEOCLIAE, CRUX charæ prolis
 amissæ.

Dimidium animæ charus amicus est, ac vni-
 grata & amabilis proles tota anima parentum
 est: cum illa amittitur, suarum animarum censuram

tur & meritò iacturam fecisse. Hinc dolor, hinc lacrymæ, quas in iunioris Tobix absentia, longa & diuturna mora sancti & chari parentes effuderunt. Quamuis utrique parenti communis sit iste dolor, matri præsertim incumbit. Exemplo nobis sit nobilis & antiqua matrona, quæ cum precibus Elisei prolem charam impetrasset, ac tandem illa obiisset, domi se continere non potuit, quin Eliseum adiret: *Cumque venisset ad virum Dei in montem, apprehendit pedes eius: & accessit Giezi, ut amoueret eam. Et ait homo Dei: Dimitte illam; anima enim eius in amaritudine est.* Crux acerba & amara est præsertim matri, prolem vnicam amisisse. Quapropter David, cum vim doloris concepti de morte Ionathæ vellet exprimere, dixit: *Doleo super te frater mi Ionatha, de core nimis, & amabilis super amorem mulierum. Sicut mater vnicum amat filium suum, ita ego te diligebam.* Res hæc difficilis est, maximas patientiæ vires requirit, quibus munita MARIA suam prolem obtulit Deo, quibus roborata THEOCLIA suam in suo CALLIPIO reddidit animam. Reddidit quoque suam mater illa, quæ suo Melithoni dixit: *Fili, paulisper sustine; ecce CHRISTVS ad ianuam stat adiuuans te.* Et illa, quæ cum Symphorianus suus traheretur pro CHRISTO ad necem, exclamavit: *Nate, nate, me-*

mento aeterna vite, calum suspice, ~~et~~ ibi regnare
 tuere: tibi enim vita non eripitur, sed mutatur in

Speculum THEOCLIAE matris CALLIOPI
 speculum infirmitatis & patientiae.

CVM CHRISTVS patiens ageret in cruce
 mum, ad crucis & lecti pedes aderat Mater
 Virgo, adest & THEOCLIA soboli, quae iacet
 & extremè laborantem verbis piis, salutaribus
 filiis, & simul vberibus lacrymis tenerae compati-
 nis prosequitur. Satis benè Iustinianus de Reg-
 Prælat. cap. 9. *Iis, qui corpore infirmantur nihil sic
 gruit, nihil sic animam eorum mulcet, quemadmodum
 eorum verbis credulitas adhibeatur, illorumque infir-
 tatibus intelligant sibi compassionem exhiberi ex car-*
 Corde compatitur THEOCLIA CALLIOPI filia
 qui in lecto crucis decumbens considerat mater-
 suam, & suae conditionis memor, in speculo in-
 firmitatis suae se componit ad crucem patienter fere-
 dam, cui addictus & adstrictus est. *Quisquis ag-
 est, cor suum dabit in similitudinem picturae.* Memor
 originis, dum homo extremè laborat, excitet se
 portandam ægritudinem. Consideret se nulli
 se filium, natum quidem ex illa, non quidem
 diuturnam vitam agat, sed ut illam breui ab-

Eccli. 38,
 28.

Excitatio
 ægrotan-
 tis.

Nudus nascitur CALLIOPVS, nudus moritur. Memor suæ natiuitatis, dum obit, prorumpit in illam vocem, in quam erumpat morti vicinus ægrotus.

Nudus egressus sum de utero matris meæ, & nudus reuertar illuc.

*Extrema
verba mor-
ientis.
Iob 1, 21.*

Leuamen columbæ gementis in labore
& morbo.

Verè Mater misericordiæ MARIA est, verè *Inuocatio
Matris
misericor-
dia.* Theoclia, quæ misericordiæ suæ specimen exhibet erga singulos laborantes & ægrotantes. Hæc vnguento pietatis suæ vitur, vt attritis multitudine ac grauitate morborum medeatur, & temperet dolores eorum, qui acerbè torquentur atque cruciantur. Aberat Mater misericordiæ tunc temporis, cum ploraret Ieremias, & doleret miseram sortem filiorum, quorum meminit cap. 2. Thren. *Matribus suis dixerunt: Ubi est triticum & vinum? cum deficerent quasi vulnerati in plateis ciuitatis, cum exhalarent animas suas in sinu matrum suarum.* Adest mater, quæ panem confirmantem cor humanum suppeditat & *viaticum.* ministrat. *Comedite, inquit, panem meum, & bibite* *Prou. 9, 6.* *vinum quod miscui vobis.* Ergo ab illa postulandus panis est, & illa propterea inuocanda, *Salue Regina, Mater misericordiæ,* quæ maternum implens officium,

cium, de caelesti prouides pane, cuius fauore
 hominis laborantis & ægrotantis in labore & æg-
 tudine sua excitetur & confirmetur. Adest *Mater*
sericordiae ægrotanti. Et quidem adfuit Serenissimus
 nostro Alberto Belgij & Burgundiæ Principi: qui
 cum esset valdè infirmus, in sella gestatoria pon-
 se voluit ad templum Collegij nostri, in quo ex-
 situm erat venerabile Sacramentum, & piam *M*
RIAE imaginem, cui titulus est, *Mater misericordiae*
 & cui valdè addictus erat, coluit, & adorauit. In-
 gressus deinde ad Aulam non minùs animosè quam
 religiosè, affixus lecto morbum, sed non morbo
 elusit. Filius Matris misericordiae Serenissimus Al-
 bertus obiit, obiit & eiusdem Matris filia Regi-
 piissima Alberti vxor Isabella Clara Eugenia, qui
 pro vltima etiam statione ad hoc nostrum templum
 venit, & in eo sacra patebat Eucharistia, post cuius
 adorationem, & cultum eiusdem imaginis *Matri*
sericordiae dicatae reuerfa in palatium, similis suo Al-
 berto in morbum incidit, & mulieris fortis instar
 nouissimo die risit.

Prou. 31,
 21.

Appareat speculum splendidæ virginitatis & firmitatis virgo FEBRONIA.